

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Brussel (Belgia) w dniu 25 września 2009 r. — Maurits Casteels przeciwko British Airways plc

(Sprawa C-379/09)

(2009/C 312/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Arbeidshof te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym:

Strona skarżąca: Maurits Casteels

Strona pozwana: British Airways plc

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy osoba prywatna prowadząca przed sądem krajowym spór ze swym pracodawcą z sektora prywatnego może powoływać się na art. 42 traktatu WE, jeśli Rada nie podjęła przewidzianego w tym postanowieniu działania?
- 2) Czy art. 39 traktatu WE, przed dyrektywą 98/49 z 29 czerwca 1998 r., oraz art. 42 traktatu WE, potraktowane łącznie bądź oddzielnie, są sprzeczne z tym, że:

gdym nieoddelegowany pracownik był zatrudniony przez będącego tą samą osobą prawną pracodawcę w znajdujących się w różnych państwach członkowskich różnych zakładach tego pracodawcy i był objęty systemami dodatkowego ubezpieczenia emerytalnego obowiązującymi w tych zakładach

— dla celów ustalenia okresu do nabycia ostatecznych praw do świadczeń z tytułu objęcia dodatkowym ubezpieczeniem emerytalnym (nabytych zarówno na podstawie składek zapłaconych przez pracownika jak i jego pracodawcę) w danym państwie członkowskim nie uwzględnia się ani stażu pracy u tego samego pracodawcy w innym państwie członkowskim, ani członkostwa w systemie dodatkowych ubezpieczeń emerytalnych w tym państwie członkowskim;

— przeniesienie pracownika za jego zgodą do innego zakładu tego samego pracodawcy znajdującego się w innym państwie członkowskim jest traktowane tak, jak przewidziane w przepisach emerytalnych dobrowolne zakończenie przez niego zatrudnienia, w którym to przypadku jego uprawnienia do świadczeń z tytułu objęcia dodatkowym świadczeniem emerytalnym ograniczają się do składek zapłaconych przez tego pracownika,

skoro ta sytuacja ma ten negatywny skutek, że pracownik traci uprawnienia do świadczeń z tytułu

objęcia dodatkowym świadczeniem emerytalnym w okresie zatrudnienia w tym państwie członkowskim, co nie miałyby miejsca, gdyby był on zatrudniony przez pracodawcę w jednym tylko państwie członkowskim i byłby objęty dodatkowym ubezpieczeniem emerytalnym w ramach tego jednego państwa?

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-383/09)

(2009/C 312/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: O. Beynet i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając programu środków pozwalających na ścisłą ochronę gatunku *Cricetus cricetus* (chomik europejski), Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (!);

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja Europejska w swojej skardze zarzuca stronie pozwanej nieustanowienie, jak tego wymagają postanowienia art. 12 dyrektywy 92/43/EWG, systemu ścisłej ochrony gatunku *Cricetus cricetus* (chomik europejski) w Alzacji, która stanowi obszar naturalnego występowania tego gatunku we Francji.

Według skarżącej, badanie liczby nor tego zwierzęcia wykazało znaczący spadek ich liczby w ostatnich latach, ponieważ liczba nor spadła z 1167 w 2001 r. do tylko 161 w 2007 r. W tych okolicznościach, gatunkowi temu, zagrożonemu zarówno ze strony niekorzystnych praktyk rolniczych jak i ze strony rozwoju urbanistycznego, zagraża kompletne wyginięcie w najbliższej przyszłości.

Komisja przyznaje w swojej skardze, że strona pozwana uwzględniła te problemy poprzez przyjęcie środków dotyczących zarówno działań urbanistycznych jak i praktyk rolniczych, lecz środki te okazują się zupełnie niewystarczające.

Po pierwsze trzy obszary działań priorytetowych, stanowiące obszary, na których koncentrują się największe wysiłki ochrony gatunku, na których koncentrują się największe wysiłki ochrony gatunku, pokrywają tylko niewielką część terytorium będącego naturalnym siedliskiem tego zwierzęcia, ponieważ dwie trzecie istniejących nor znajduje się poza tymi obszarami stanowiącymi jedynie 2% ziemi korzystnej dla chomika europejskiego. Tymczasem, aby środki ochrony tego gatunku miały być skuteczne, należałoby co najmniej przyjąć jako punkt odniesienia występowanie chomika europejskiego w 1990 r., a nie w 2000 r.

Po drugie same środki ochrony są bardzo niewystarczające. Komisja ubolewa w tym zakresie w szczególności nad brakiem jasności normatywnej w odniesieniu do obszarów, które mogą być ponownie zamieszkałe przez chomika europejskiego. Administracja krajowa korzysta bowiem ze zbyt dużego zakresu uznania przy przyznawaniu odstępstw dla projektów rozwoju urbanistycznego na terenach będących siedliskiem chomików, a ponadto istnieje duża niepewność odnośnie do środków kompensacyjnych podejmowanych celem ochrony tego gatunku.

(¹) Dz.U. L 206, s. 7.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Paris (Francja) w dniu 29 września 2009 r. — Prunus SARL przeciwko Directeur des services fiscaux

(Sprawa C-384/09)

(2009/C 312/27)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de grande instance de Paris

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Prunus SARL

Strona pozwana: Directeur des services fiscaux

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 56 i nast. traktatu WE stoją na przeszkodzie takim przepisom prawnym jak art. 990 D i nast. code général des impôts [ogólnego kodeksu podatkowego], które przyznają osobom prawnym, których miejsce faktycznego zarządu znajduje się we Francji lub od dnia 1 stycznia 2008 r. w państwie członkowskim Unii Europejskiej, uprawnienie do zwolnienia ze spornego podatku, i które uzależniają to uprawnienie w przypadku osób prawnych, których miejsce

faktycznego zarządu znajduje się na terytorium państwa trzeciego, od istnienia konwencji o pomocy administracyjnej zawartej między Francją a tym państwem w celu zwalczania oszustw podatkowych i unikania opodatkowania albo od okoliczności, że na mocy umowy międzynarodowej zawierającej postanowienie zakazujące dyskryminacji ze względu na przynależność państwową na te osoby prawne nie można nałożyć wyższego podatku niż podatek, któremu podlegają osoby prawne mające miejsce faktycznego zarządu we Francji?

2) Czy art. 56 i nast. traktatu WE stoją na przeszkodzie takiemu przepisowi prawnemu jak art. 990 F code général des impôts, który umożliwia organom podatkowym pociągnięcie do solidarnej odpowiedzialności z tytułu zapłaty podatku przewidzianego w art. 990 D i nast. code général des impôts każdej osoby prawnej występującej między dłużnikiem bądź dłużnikami podatku a nieruchomościami lub prawami do nieruchomości?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Mokestinį ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Republika Litewska) w dniu 29 września 2009 r. — Nidera Handelscompagnie B.V. przeciwko Valstybinės mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-385/09)

(2009/C 312/28)

Język postępowania: litewski

Sąd krajowy

Mokestinį ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nidera Handelscompagnie B.V.

Strona pozwana: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pytania prejudycjalne

1) Czy ustawodawstwo, zgodnie z którym prawo do odliczenia podatku VAT przysługuje jedynie podatnikom VAT tzn. podmiotom zarejestrowanym dla potrzeb podatku VAT w państwie członkowskim (w tym przypadku na Litwie) na podstawie obowiązujących procedur, jest zgodne z przepisami dyrektywy 2006/112/WE regulującej prawo do odliczenia VAT?